

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2014 r. – salesforce.com przeciwko OHIM
(MARKETINGCLOUD)**

(Sprawa T-389/14)

(2014/C 329/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: salesforce.com, Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie R 1854/2013-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MARKETINGCLOUD” dla usług z klasy 42 – zgłoszenie nr 10 979 441

Decyzja eksperta: Uznanie, że zgłoszony znak towarowy nie ma zdolności rejestracyjnej

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2014 r. – Messi Cuccittini przeciwko OHIM – Pires Freitas
Campos (LEO)**

(Sprawa T-459/14)

(2014/C 329/26)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Rivas Zurdo i M. Toro Gordillo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Maria Leonor Pires Freitas Campos (Setúbal, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie R 1554/2013-1 w zakresie, w jakim oddalając odwołanie zgłaszającego potwierdza decyzję Wydziału Sprzeciwów dotyczącą uwzględnienia sprzeciwu B 2009291 i odmowę rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 10 613 511 „LEO”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżący

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „LEO” dla towarów z klas 32 i 33 – zgłoszenie nr 10 613 511

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Maria Leonor Pires Freitas Campos

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „LEO D'HONOR” dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2014 r. – Mayer przeciwko EFSA

(Sprawa T-493/14)

(2014/C 329/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ingrid Alice Mayer (Ellwangen, Niemcy) (przedstawiciel: T. Mayer, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przedłużenie oddelegowania skarżącej do dnia 30 czerwca 2015 r.;
- stwierdzenie niezgodności z prawem rozwiązania umowy w sprawie oddelegowania, w szczególności decyzji EFSA „Termination of the secondment” z dnia 16 kwietnia 2014 r.;
- nakazanie pozwanej powstrzymania się od wyboru nowego „observer” z oddelegowanych krajowych ekspertów w radzie zakładowej;
- stwierdzenie niezgodności z prawem sześciomiesięcznego zawieszenia działalności skarżącej w radzie zakładowej;
- zarządzenie zagwarantowania jej dostępu do wszystkich maili, które zostały wymienione między dyrekcją EFSA a jedną organizacją prawa prywatnego działającą w sektorze żywnościowym;
- tytułem ewentualnym, zarządzenie umożliwienia dostępu do tych dokumentów osobie trzeciej, którą wyznaczy Sąd w celu zbadania, czy zachodzi konflikt interesów;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Skarżąca podnosi, że roszczenie o przedłużenie okresu oddelegowania jako ekspert krajowy wynika z ogólnej zasady równego traktowania, z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, z zakazu arbitralnych rozstrzygnięć i z art. 2 TUE.

Skarżąca zarzuca w tym kontekście, że nieprzedłużenie oddelegowania opiera się na błędnej wzgl. nieistniejącej decyzji w sprawie wyboru.

Skarżąca podnosi ponadto, że wykluczenie jej z rady zakładowej jest niezgodne z prawem, ponieważ nie zostało podane jakiegokolwiek uzasadnienie, nie miało miejsca żadne wysłuchanie oraz nie została wydana jakiegokolwiek decyzja na piśmie.